

ראיון עם נעה שלגי חונכת בסניף הוד השרון

שאיך הגעת לקרמבו?

הגעתי לכנפיים של קרמבו דרך חברות שלי שכבר היו חלק מהתנועה ושכנעו אותי להצטרף.

כמה שנים את מתנדבת ואיפה?

קודם כל אני רוצה להגיד, לגבי השאלה הזאת וגם הבאות, שאני וגם שאר החונכים בכנפיים של קרמבו לא רואים בפעילות שלנו התנדבות. המילה התנדבות יוצרת רושם של עזרה לחלש ולמסכן, וזו ממש לא התחושה שלנו. אני מגיעה לפעולה כדי לעבור אותה ביחד עם החניכה שלי ולהנות יחד איתה. אני חונכת בסניף בהוד השרון, זו השנה השנייה.

את מי את חונכת?

אני חונכת חניכה מדהימה בת 12, חייכנית ומצחיקה ופשוט אחת

שאי אפשר לא להתאהב בה. היא סובלת מפיגור קל ומשיתוק מוחין שמאפשר לה ללכת רק בעזרת הליכון.

כמה זמן את מקדישה להתנדבות בשבוע?

הפעולות הן אחת-צ אחד בשבוע. שעה וחצי פעולה עם החניכים ועוד שיחות חונכים לפני ואחרי הפעולה.

תארי את היחסים שלך עם הילדה אותה את חונכת? מה מיוחד ביחסים?

קצת קשה לי לתאר את היחסים שלי עם החניכה שלי, כי הם מאוד שונים מכל שאר הקשרים שאני מכירה. זו סוג של חברות, אבל חברות שונה. מאוד חזקה, מאוד מחויבת- משני הצדדים. אני יכולה להגיד על עצמי שאני מרגישה מאוד מגוננת ומאוד אחראית על החניכה שלי, אני דואגת לה וכל הזמן רק רוצה שיהיה לה כמה שיותר טוב, אבל זה לא נכון לגבי כל היחסים של חונכים וחניכים כי במקרה שלי החניכה שלי צעירה ממני בהרבה. אנחנו אוהבות אחת את השנייה הכי בעולם, מאוד כיף לי איתה, יש לשתינו מין גישה משותפת של לצחוק מכל דבר, גם אם הוא כואב או לא נעים. פעם הרמתי אותה ואיכשהו יצא ששתינו נפלנו ביחד על הרצפה- סיטואציה שיכולה להיות קצת מלחיצה לחלק מהאנשים, אבל שתינו פשוט לא הצלחנו להפסיק להתפוצץ מצחוק. אני חושבת שזה מראה שאנחנו באמת מבינות אחת את השנייה ומכירות אחת את השנייה, שיש לנו קשר מאוד אמיתי ופתוח.

האם את פוגשת אותה מעבר לשעות החונכות בקרמבו?

כן, הייתי בבית של חניכה שלי כבר כמה פעמים. אני מאוד אוהבת להיות איתה בבית שלה, גם כי אני אוהבת את המשפחה שלה וגם כי לפעמים פשוט כיף קצת לבד, לא עם כולם. חוץ מזה יש מעבר לפעולות השבועיות גם פעילויות מיוחדות וכמובן מחנה קיץ מדהים בחופש הגדול!

האם הגעת להתנדבות עם חששות? תארי.

ברור שכן. הגעתי לפעילות הראשונה בתחושה שכל זה לגמרי גדול עליי. מה לי ולצרכים מיוחדים? למה שאני אדע להתמודד עם זה? הרגשתי שאני לא יודעת איך לדבר עם חניכים, מה להגיד להם, מה וכמה הם מבינים. פחדתי שאני לא יכולה לעשות את זה, שזה פשוט לא מתאים לי ושאיני לא אצליח. כמעט ואין מפגש בין נוער "רגיל" לנוער עם צרכים מיוחדים, וכל דבר שהוא שונה ולא מוכר הוא די מפחיד.

איך את רואה את הדברים עכשיו ממרחק של זמן? האם הם השתנו?

כן. היום אני יכולה להגיד שכמה שהחששות שלי היו טבעיים ומובנים, חלק מהם היו מוצדקים וחלק לא. בכל מקרה היה שווה להתגבר עליהם. למדתי להכיר את החניכה שלי- לדעת מה היא אוהבת ומה לא, מה הנקודות שבהן קשה לה, מתי צריך לוותר לה ומתי לדחוף אותה גם כשקשה. ככל שלמדתי להכיר את החונכים ובעיקר את החניכים למדתי איך לתקשר עם כל אחד ואיך להתנהג במצבים שונים. זה קצת כמו להגיע למקום חדש ולפחד בגלל שלא מכירים אף אחד, בצירוף עם עניין

הצרכים המיוחדים שהוא מאוד לא מוכר. אחרי שמתרגלים החששות נעלמים.

מה למדת על עצמך בתהליך?

למדתי שאני יכולה לתת מעצמי המון, ושזה גם ממש לא קשה כשאני כל כך נהנת ומקבלת כל כך הרבה. אי אפשר להכחיש את זה שחלק מהחונכות בכנפיים של קרמבו הוא להתמודד עם קושי- ולמדתי שאני יכולה להתמודד איתו, שאני יכולה להיות יצירתית, ולקחת דברים בפרופורציות, הוכחתי לעצמי הרבה דברים טובים בעצמי בזכות הפעילות בקרמבו. אני מפחדת שזה נשמע מאולץ וקיטשי, אבל באמת נהייתי יותר טובה, בן אדם יותר טוב, בזכות זה. הכי בכנות.

מה הם הרגשות שמלווים אותך במהלך ואחרי פעילות?

בזמן הפעולות אני בעיקר נהנת, ואחרי הפעולות בעיקר מותשת, כי אני מוציאה המון אנרגיות. ה" תובנות העמוקות" והמשמעות של כל זה בדרך כלל שוקעים יותר מאוחר. בפעולות פשוט כיף לי.

מה למדת מהילדה אותה את חונכת?

אני חושבת שאחד הדברים הכי נחמדים שלמדתי מהחניכה שלי, בגלל האופי שלה, הוא שאם אין לך שום סיבה מספיק טובה להיות עצוב- אז תהיה שמח. רוב האנשים (כולל אותי כמובן), נוטים להחליף מצבי רוח בתדירות די גבוהה, בדרך כלל בגלל דברים שהם לא עד כדי כך חשובים. אני לא אומרת שזה לא בסדר גם להיות עצוב או כועס או עצבני לפעמים, אבל במצב הטבעי פשוט יותר כדאי להיות שמח.

מה מאפיין את בני הנוער שמתנדבים בקרמבו?

קשה להכליל, אבל בד"כ בני הנוער שחונכים ומדריכים בכנפיים של קרמבו הם בני נוער שחיפשו, או מצאו במקרה, משהו קצת אחר. השינוי החברתי, שאני מאמינה שכנפיים של קרמבו יוצרת כתנועת נוער הוא לא משהו שרובנו חשבנו עליו כאיזה אידיאל מרשים בפעם הראשונה שהגענו לקרמבו. זה תהליך שכל אחד עובר, שבדרך כלל מתחיל פשוט בזה שאתה רוצה להיות חלק ממה ששמרגיש נכון, שמרגיש טוב, להכיר חניכים וחונכים. כנפיים של קרמבו מנופפת בסיסמא " יוצרים יחד מקום ומשמעות לכל אדם". זאת לא רק סיסמא, זה לגמרי מה שאנחנו עושים. הכוונה היא ממש לא רק לחניכים. אי אפשר לאפיין חונך בכנפיים של קרמבו כי זה מקום שכל אחד יכול למצוא איך להיות חלק ממנו, זה לא מתאים רק ל"טיפוס" אחד של אנשים.

האם יש לך טיפ למי שרוצה להתנדב וחושש?

תתגברו על זה. החשש הוא לגמרי טבעי, כמעט כל חונך שאני מכירה ממש לא חשב שהוא יכול לעשות את זה בהתחלה. משום מה התפיסה היא שמה שאנחנו עושים זו התמודדות עם משהו קשה כדי לעזור לילדים מסכנים. קשה להבין בלי לראות – אבל זה לא ככה. כנפיים של קרמבו היא תנועת נוער, הפעולות הן כיפיות והחניכים והחונכים מדהימים. האנשים שמגיעים לכנפיים של קרמבו הם בסופו של דבר בדיוק האנשים שרוצים לעשות טוב לאחרים, וזו גם הסיבה שכל כך הרבה מהאנשים הכי מדהימים שאני מכירה הכרתי דרך כנפיים של קרמבו. אם אתם חושבים שזה משהו שאתם רוצים להיות חלק ממנו, אל תוותרו על זה בגלל שאתם לא בטוחים שאתם מתאימים או שזה מתאים לכם- תנסו. אם לא אז לא, אבל זה כל כך שווה לנסות, כי כל מי ששייך לתנועה הזאת יגיד לכם שהיא אחד הדברים הכי משמעותיים בחיים שלו.